

25 Moeilijkheden die volledige zekerheid in de weg staan

Door Harry Ironside

<https://www.lighthouse Trailsresearch.com/blog/new-booklet-25-difficulties-that-hinder-full-assurance-by-ironside/>,

23-1-2024

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V. 4-2-2024

Het is mijn bedoeling om enkele van de moeilijkheden en verbijsteringen te beschouwen die zielen ervan weerhouden de vrede binnen te gaan en de volle zekerheid van redding te genieten. De volgende vragen en tegenwerpingen zijn er enkele die keer op keer tot mij zijn gekomen door ernstige zoekenden naar licht, en die daarom, ik heb goede redenen om te geloven, redelijk representatief zijn voor de lastige gedachten die velen ervan weerhouden de eenvoud van Gods levensweg te zien, zoals uiteengezet in Zijn heilig Woord. Misschien, als mijn lezer geen vaste rust van hart en geweten heeft, kan hij hier zijn eigen bijzondere problemen behandeld zien.

1) "Hoe kan ik er zeker van zijn dat ik genoeg berouw heb getoond?"

Heel vaak komt de echte moeilijkheid voort uit een verkeerd begrip van de betekenis van bekering. Er is geen redding zonder bekering, maar het is belangrijk om precies te zien wat er met deze term wordt bedoeld.

- Het moet niet verward worden met spijt en berouw over de zonde.
- Het moet niet worden verward met boetedoening, wat een poging is om enige genoegdoening voor de zonde te krijgen.
- Het moet niet verward worden met hervorming, wat een afkeren van de zonde is.

Bekering is een verandering van houding ten opzichte van zonde, ten opzichte van uzelf en ten opzichte van God. Het woord *metanoia* in het Griekse Testament betekent letterlijk "een verandering van denken". Dit is echter niet slechts een intellectuele verandering van gezichtspunt, maar een volledige ommekeer in de houding.

Test uzelf nu op deze manier.

- Eens leefde u in zonde en hield u ervan. Verlangt u er nu naar om ervan bevrijd te worden?
- Ooit was u zelfverzekerd en vertrouwde u op uw eigen ingebeelde goedheid. Beoordeelt u zich nu als een zondaar voor God?
- Ooit probeerde u zich voor God te verbergen en kwam u in opstand tegen Zijn gezag. Kijkt u nu naar Hem op, verlangend om Hem te kennen en u aan Hem over te geven?

Als u eerlijk ja kunt zeggen op deze vragen, dan hebt u zich bekeerd. Uw houding is totaal anders dan wat die ooit was.

U belijdt dat u een zondaar bent, niet in staat om uw eigen ziel te reinigen, en u bent bereid om op Gods manier gered te worden. Dat is bekering. En onthoud, het is niet de hoeveelheid berouw die telt; het is het feit dat u zich van uzelf tot God wendt, dat u zich op de plaats stelt waar Zijn genade door Jezus Christus van nut is. Strikt genomen heeft niemand van ons ooit genoeg berouw getoond. Niemand van ons heeft zich de enorme omvang van onze schuld gerealiseerd zoals God die ziet. Maar als we onszelf beoordelen en vertrouwen op de Heiland die Hij heeft gegeven, worden we door Zijn verdiensten gered. Als ontvangers van Zijn goedertierenheid zal bekering zich verdiepen

en van dag tot dag doorgaan naarmate we meer en meer te weten komen over zijn oneindige waarde en onze eigen onwaardigheid.

2) “Ik voel me niet geschikt voor God; Ik ben zo onwaardig, dat ik vrees dat Hij me niet zal aannemen”.

Wat een ellendige toestand zou u hebben als u zich verbeeldde dat u in uzelf geschikt zou zijn voor de hemel, of dat u de liefde waard was die God heeft getoond! Het is vanwege uw gebrek aan geschiktheid dat Christus stierf om u te verlossen. Het is omdat u alleen het eeuwige oordeel waardig bent, dat Hij, “Die geen zonde gekend heeft”, voor u tot zonde is gemaakt, opdat u de gerechtigheid van God in Hem zou kunnen verkrijgen. Als u zelf ook maar enige geschiktheid had, zou u geen Heiland nodig hebben.

Toen de Romeinse centurio de genezende kracht van Jezus voor zijn dienaar zocht, stuurde hij de Joodse oudsten naar de Heer om voor hem te bemiddelen. Zij zeiden: “Hij is het waard dat U dat voor hem doet, want hij heeft ons volk lief en heeft zelf de synagoge voor ons gebouwd”. Maar toen de hoofdman over honderd tegenover de Heer stond, riep hij uit: “Ik ben het niet waard dat U onder mijn dak komt” (zie Lukas 7:4-6).

Zij zeiden: “Hij is het waard”; Hij verklaarde: “Ik ben het niet waard”, en dit ontroerde het hart van Jezus, zodat Hij uitriep: “Ik heb zelfs in Israël zo’n groot geloof niet gevonden” (vers 9). Zolang een mens zichzelf waardig acht, is er geen redding voor hem; maar wanneer hij in bekering (zoals beschreven in de vorige paragraaf) zijn onwaardigheid erkent, is er onmiddellijke bevrijding voor hem door geloof in de Heer Jezus Christus.

3) “Ik ben bang dat ik een te grote zondaar ben om ooit gered te worden”

Maar Christus is niet gekomen om de rechtvaardigen, maar de zondaars tot bekering te roepen. Hij stierf niet voor goede mensen, en in werkelijkheid zijn er geen intrinsiek goede mensen in de wereld. “Er is niemand die goed doet, zelfs niet één” (Psalm 14:3). Maar als iemand denkt dat hij op zichzelf goed is, is er geen redding voor hem. “Wie gezond zijn, hebben geen dokter nodig, maar wie ziek zijn” (Markus 2:17). Zonde is als een verschrikkelijke ziekte die zich aan het hele wezen hecht, maar Jezus is de grote Geneesheer die de ergste gevallen geneest. Niemand kan te verachtelijk, te zondig of te slecht voor Hem zijn. Zijn bekwaamheid is onbeperkt. Hij schept er behagen in om grote genade te tonen aan grote zondaars. Saulus van Tarsus was de voornaamste van de zondaars, maar hij werd gered.

Hoe groter uw zondigheid, hoe meer u de Heiland nodig hebt; en hoe slechter uw toestand, hoe meer bewijs u hebt dat u degene bent voor wie Hij stierf. God legde al onze zonden op Zijn Zoon toen Hij aan dat kruis van Golgotha hing. Hij leed voor hen allen. Niet één van uw zonden werd over het hoofd gezien. Er is zo’n oneindige waarde in Zijn verzoeningswerk, dat er nu genade kan worden verleend aan de verachtelijkste zondaar op aarde, als hij de Heere Jezus maar door geloof wil aannemen als zijn persoonlijke Verlosser.

4) “Maar wat als ik niet een van de uitverkorenen ben?”

Dat kan u gemakkelijk zelf regelen. Zonder te proberen ons te verdiepen in de mysteries van de goddelijke decreten en de goddelijke voorkennis, is het voldoende om te zeggen dat allen die door Zijn Zoon tot God komen, uitverkoren zijn. Onze Heer maakt dit heel duidelijk in Johannes 6:37. Hij zegt: “Alles wat de Vader Mij geeft, zal tot Mij komen; en wie tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen”.

Blijf nu niet te lang hangen bij de eerste helft van het vers. Wees duidelijk over de tweede helft, want daar ligt uw eigen verantwoordelijkheid. Bent u tot Jezus gekomen? Als dat zo is, dan hebt u Zijn gezworen woord dat Hij u niet zal uitwerpen. Het feit dat u komt, bewijst dat de Vader u aan Christus heeft gegeven. U kunt er dus zeker van zijn dat u tot het glorieuze gezelschap van de uitverkorenen behoort. [zie ook <http://www.verhoevenmarc.be/reformed.htm#uitverkiezing>].

D.L. Moody placht het heel eenvoudig te zeggen toen hij zei: “De uitverkorenen zijn de ‘wie wil’; De niet-uitverkorenen zijn de ‘wie niet wil’”. Dit is precies wat de Schrift leert:

“Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat **ieder** die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft” (Johannes 3:16)

De uitnodiging is voor iedereen:

“De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen” (2 Petrus 3:9).

Gods beroep op de WIL, van alle mensen, in het reddingsproces

Geen extreem Calvinisme met zijn uitsluiting van de menselijke wil. God doet ook beroep op de menselijke wil:

- Mattheüs 22:3: “Maar zij **wilden** niet komen”.
- Mattheüs 23:37; Lukas 13:34: “maar u hebt niet **gewild!**”
- Markus 8:34-35: “Laat wie achter Mij **wil** komen zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen. Want wie zijn leven zal **willen** behouden, die zal het verliezen”.
- Johannes 5:40: “En toch **wilt** u niet tot Mij komen opdat u leven hebt”.
- Johannes 6:37b: “wie tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen”.
- Handelingen 17:26-27: “Hij heeft de hun van tevoren toegemeten tijden bepaald, en de grenzen van hun woongebied, **opdat zij de Heere zouden zoeken**, of zij Hem misschien al **tastend** zouden mogen vinden.
- Openbaring 22:17: “En laat hij die dorst heeft, komen; en laat **hij die wil**, het water des levens nemen, voor niets”.

Zo ook in het Oude Testament:

- Psalm 81:12: “Israël is tegenover Mij **onwillig** geweest”.
- Spreuken 1:25: “omdat u ... Mijn bestraffing niet hebt **gewild**”.
- Spreuken 1:30: “Zij hebben Mijn raad niet **gewild**”.
- Jesaja 1:19: “Als u **gewillig** bent en luistert”.
- Jesaja 28:12: “maar zij **wilden** niet luisteren”.
- Jesaja 30:15: “maar u hebt niet **gewild**”.

(M.V.)

Degenen die deze uitnodiging aannemen, zijn de uitverkorenen. Bedenk dat ons nooit wordt verteld dat Christus stierf voor de uitverkorenen. Maar wat zegt het Woord? “Christus is gestorven voor de goddelozen” (Romeinen 5:6). Bent u goddeloos? Toen stierf Hij voor u. Dien uw claim in en ga de vrede binnen. Mediteer over de uitspraak van de Heilige Geest bij monde van de apostel Paulus: “Dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om zondaars zalig te maken, van wie ik de voornaamste ben” (1 Timotheüs 1:15).

Jezus Christus stierf voor ...

ALLEN (1 Timotheüs 2:6; Hebrëeën 2:9); **ALLE MENSEN** (Romeinen 5:18; 1 Timotheüs 4:10); **ONS ALLEN** (Jesaja 53:6); **GODDELOZEN** (Romeinen 5:6); **CHRISTUS-LOOCHENAARS** (2 Petrus 2:1); **ZONDAARS** (Romeinen 5:8; 1 Timotheüs 1:15); **VELEN** (Mattheüs 20:28); de **WERELD** (Johannes 6:33, 51; 1:29; 3:16); de **HELE WERELD** (1 Johannes 2:2); het **VOLK** van Israël (Johannes 11:50-51); de **GEMEENTE** (Efeziërs 5:25); **MIJ** (Galaten 2:20).

(M.V.)

Nergens wordt ons verteld dat Christus kwam om de uitverkorenen te redden. De term “zondaren” is allesomvattend, want “allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid van God”. Weet u zeker dat u een zondaar bent? Dan kunt u er zeker van zijn dat er redding voor u is. Maak het niet moeilijk. Wees eenvoudig genoeg om God op Zijn Woord te nemen.

5) “Soms ben ik bang dat ik voorbestemd ben om veroemd te worden; als dat zo is, kan ik niets doen om mijn vreselijke toestand te veranderen”

Niemand was ooit voorbestemd om veroemd te worden. Predestinatie is een kostbare waarheid van onschatbare waarde en troost wanneer deze op de juiste manier wordt begrepen. Wilt u niet uw bijbel openslaan en zelf lezen in de enige twee hoofdstukken waarin dit woord “voorbestemd” wordt gevonden? Het eerste is Romeinen 8:29-30:

“Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders. ³⁰ En hen die Hij er van tevoren toe bestemd heeft, die heeft Hij ook geroepen, en hen die Hij geroepen heeft, die heeft Hij ook gerechtvaardigd, en hen die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt”

Het andere hoofdstuk is Efeziërs 1. In vers 5 lezen we: “Hij heeft ons voorbestemd om als Zijn kinderen aangenomen te worden, door Jezus Christus, in Zichzelf, overeenkomstig het welbehagen van Zijn wil”. En in vers 11 staat: “die daartoe voorbestemd waren, naar het voornemen van Hem Die alle dingen werkt overeenkomstig de raad van Zijn wil”.

U zult opmerken dat er in deze vier verzen geen verwijzing is naar de hemel of de hel, maar naar uiteindelijke gelijkenis met Christus. Nergens in de Schrift wordt ons verteld dat God de ene mens heeft voorbestemd om gered te worden en de andere om verloren te gaan. Mensen moeten gered of voor eeuwig verloren gaan vanwege hun houding ten opzichte van de Heer Jezus Christus:

“Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven, maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem” (Johannes 3:36).

Predestinatie betekent dat op een dag alle verlost en net zo zullen worden als de Heer Jezus! Is dit niet kostbaar? Probeer geen schrikbeeld te maken van datgene wat bedoeld was om vreugde en troost te geven aan hen die op de Heiland vertrouwen. Vertrouw op Hem voor uzelf, en u zult weten dat God u heeft voorbestemd om volledig gelijkvormig te worden aan het beeld van Zijn Zoon.

6) “Ik probeer te geloven, maar ik heb geen zekerheid van redding”.

Wie probeert u te geloven? Zou u durven spreken over het proberen te geloven van Degene die niet kan liegen? Is dit niet om God in Zijn gezicht te beledigen? Veronderstel dat een dierbare vriend van u een vreemd verhaal zou vertellen dat hij als een feit heeft verklaard, zou u dan tegen hem zeggen: “Ik zal proberen u te geloven”? Zou dit niet neerkomen op verklaren dat u hem helemaal niet geloofde? Spreek dan niet over proberen te geloven, terwijl God Zijn eigen getuigenis over Zijn Zoon heeft gegeven en beloofd heeft eeuwig leven te geven aan allen die op Hem vertrouwen.

Of u gelooft Hem wel, of u gelooft Hem niet. Als u Hem niet gelooft, maakt u Hem praktisch tot een leugenaar. Als u dit tot nu toe hebt gedaan, wilt u dan niet onmiddellijk naar Hem toe gaan en deze grote goddeloosheid belijden waaraan u zich schuldig hebt gemaakt, en Hem zeggen dat u voortaan in eenvoudig geloof op Zijn Woord zult rusten? Het is geen kwestie van gevoel of emotie, maar van “God geloven en geen vragen stellen”, zoals die kleine jongen het uitdrukte, toen hem werd gevraagd: “Wat is geloof?”

7) “Maar moet ik me niet anders voelen?”

Het is een opmerkelijk feit dat het woord “voelen” [KJV: feel] slechts één keer in het Nieuwe Testament voorkomt, en dat is in Paulus' preek tot de Atheners, waar hij hen berispt omdat ze zich voorstellen dat de Godheid gelijk is aan zilver en goud en laat zien dat de ware God de Schepper van alle dingen is, door te zeggen:

“En Hij maakte uit één bloed heel het menselijke geslacht om op heel de aardbodem te wonen; en Hij heeft de hun van tevoren toegemeten tijden bepaald, en de grenzen van hun woongebied, ²⁷ opdat zij de Heere zouden zoeken, of zij Hem misschien al tastend [KJV: feel] zouden mogen vinden, hoewel Hij niet ver is van ieder van ons. ²⁸ Want in Hem leven wij, bewegen wij ons en

bestaan wij; zoals ook enkele van uw dichters gezegd hebben: Want wij zijn ook van Zijn geslacht” (Handelingen 17:26-28). [De HSV vertaalt de grondtekst hier beter].

Nu vindt u het woord “voelen” [HSV: tasten] precies in het midden van deze passage, maar het heeft niets te maken met het Evangelie, maar eerder met de heidenen die in het duister tasten, “of zij Hem misschien al tastend zouden mogen vinden”. U bent niet in hun onwetende toestand. U hebt het Evangelie gehoord. U kent de ene levende en ware God. Er wordt u niet gezegd om naar iets te tasten, maar om Zijn verslag te geloven.

Dan is het misschien interessant om te weten dat het woord “gevoel” [KJV: feeling] slechts twee keer voorkomt in het Nieuwe Testament [KJV] en nooit iets te maken heeft met de boodschap van verlossing. In Efeziërs 4:19 beschrijft de Geest van God de toestand van bepaalde ongelovige heidenen met de volgende woorden: “Zij hebben zich, ongevoelig [KJV: past feeling. TR: *apalgeo* - apatisch] als ze zijn geworden, overgegeven aan losbandigheid, om alle onreinheid begerig te bedrijven”. Dit is wat het voortdurend toegeven aan zonde voor mensen doet. Ze worden gevoelloos, apatisch, en dus houdt het geweten op zich te registreren als ze zich in de ene overdaad en buitensporigheid na de andere stortten.

De enige andere plaats waar we over “voelen” [KJV: feeling] lezen, is in een heel ander verband. In Hebreëën 4:15 [KJV] wordt onze gezegende Heer Zelf voor ons gebracht in een zeer kostbaar vers: “Want wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden [KJV: touched with the feeling] kan hebben met onze zwakheden, maar Een Die in alles op dezelfde wijze als wij is verzocht, maar zonder zonde”.

Nergens anders lezen we in het hele Nieuwe Testament [KJV] over gevoel! Maar o, hoe vaak lezen we niet over geloven, over geloof, over vertrouwen! Ja, dit zijn de woorden voor ons. Negeer uw gevoelens helemaal en zeg nu tegen de Heere Jezus dat u op Hem zult vertrouwen en Hem voor de mensen zult belijden.

8) “Ik kan zien dat God Zijn deel heeft gedaan in het werk van mijn redding, maar moet ik mijn deel niet doen als ik gebruik wil maken van wat Hij heeft gedaan?”

Hebt u ooit het verhaal gehoord van de man die op wonderbaarlijke wijze werd gered en in een klasbijeenkomst opstond om van zijn hervonden vreugde te getuigen? Zijn hart was vervuld van Christus, en zijn lippen spraken over Hem en over Hem alleen als zijn Verlosser en Heer. De klasleider was een legalist en zei toen de ander klaar was: “Onze broeder heeft ons verteld wat de Heer voor hem heeft gedaan, maar hij is vergeten ons te vertellen wat hij heeft gedaan om gered te worden. God doet Zijn deel als wij het onze doen. Broeder, hebt u uw deel niet gedaan voordat God u redde?” De man stond in een oogwenk op en riep uit: “Ik heb zeker mijn deel gedaan. Ik rende weg van God zo snel als mijn zonden me konden dragen. Dat was mijn deel. En God achtervolgde mij totdat Hij mij te pakken kreeg. Dat was Zijn deel”.¹

9) “Het is niet precies dat ik God niet vertrouw, maar ik kan niet zeker zijn van mezelf; Ik ben bang dat zelfs mijn geloof onwerkelijk is”

Geloof is niet de Verlosser: Christus is dat. Hij is de Onveranderlijke: “Jezus Christus, Dezelfde gisteren, en heden, en tot in eeuwigheid”. Geloof is slechts de hand die Hem vasthoudt. Er wordt niet van u gevraagd om uzelf te vertrouwen. Hoe minder vertrouwen u in uzelf hebt, hoe beter.

Stel al uw vertrouwen in de Heer Jezus. Hij is niet onwerkelijk, en als uw geloof op Hem gericht is, zal alles goed komen voor tijd en eeuwigheid.

¹ Let hier wel op: Er zijn twee luiken aan de redding: “Gods wil en ’s mensen willen” (en zie plaatje hogerop): <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/vrijewil-godswil.pdf>. En zie ook “Gods willen en ’s mensen onwil”: http://www.verhoevenmarc.be/PDF/wil-God_onwil-Mens.pdf.

10) “Maar de Bijbel zegt dat geloof een gave van God is en dat alle mensen geen geloof hebben; misschien is het niet de wil van God om mij reddend geloof te geven”

Geloof is in die zin de gave van God, dat het alleen door Zijn Woord wordt ontvangen. “Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God” (Romeinen 10:17). Alle mensen kunnen geloof hebben als ze willen, maar helaas, velen weigeren het Woord van God te horen, dus blijven ze in hun ongeloof. De Heilige Geest stelt het Woord voor, maar men kan Zijn genadige invloed weerstaan. Aan de andere kant kan men naar het Woord luisteren en het geloven. Dat is geloof. Het is een geschenk van God; het is waar omdat het door Zijn Woord wordt gegeven.

11) “Soms geloof ik dat ik Jezus heb vertrouwd en gerechtvaardigd ben voor God, maar ik kan mijn zonden niet vergeten; ze komen dag en nacht voor me. Als ik echt vergeven zou worden, zou ik het verleden zeker kunnen vergeten”

Ach, beste verontruste, hoe meer u groeit in uw geloof in Christus, hoe meer u uzelf zult verafschuwen omdat u ooit die zonden hebt begaan. Maar laat het uw troost zijn in deze gezegende gedachte - God gedenkt ze niet meer! Hij zegt: “Hun zonden en ongerechtigheden zal Ik niet meer gedenken”. Dus, als ze in uw geest komen om u lastig te vallen en te verontrusten, rust dan gewoon in het feit dat God ze nooit meer naar boven zal brengen. Christus heeft afgerekend met al die zonden. Geloof het en wees in vrede.

12) “Ik kom vaak op het punt dat ik voor Christus beslis, dan trek ik me terug omdat ik bang ben dat ik het niet kan volhouden”

Als het een kwestie van uw eigen vermogen was om het vol te houden, zou u wel eens bang kunnen zijn. U hebt geen kracht in uzelf die u in staat stelt om het vol te houden. Maar op het moment dat u volledig op de Heer Jezus vertrouwt, bent u wedergeboren. Dan komt de Heilige Geest binnen om in uw hart te wonen en de kracht van het nieuwe leven te zijn. Hij zal u in staat stellen om verleiding te weerstaan en te leven tot eer van God. “want het is God, Die in u werkt zowel het willen als het werken, naar Zijn welbehagen” (Filippenzen 2:13). Reken helemaal niet op uzelf. Laat Hem Zijn gang gaan. Hij zal u in triomf leiden als u zich aan Hem overgeeft.

13) “Maar moet ik niet vasthouden tot het einde als ik uiteindelijk gered wil worden?”

Mag ik, zonder oneerbiedigheid, het wagen een Bijbelverhaal te herschikken? Als het verslag van Noach en de zondvloed ongeveer zo zou gaan, wat zou u er dan van denken? Veronderstel dat God, nadat de ark voltooid was, tegen Noach zei: “Pak nu acht grote ijzeren spijkers en sla ze in de zijkant van de ark”. En Noach haalde de spijkers en deed wat hem bevolen was. Toen kwam het woord tot hem: “Komt u en uw hele huis, en houdt u vast aan deze spijkers”. En Noach en zijn vrouw, en de drie zonen en hun vrouwen, hielden zich elk vast aan een spijker, en de regens daalden neer en de vloed kwam, en terwijl de ark op het water werd gedragen, werden hun spieren tot het uiterste gespannen terwijl ze zich aan de spijkers vastklampten. Stel u voor dat God tegen hen zegt: “Als u volhoudt tot de zondvloed voorbij is, zult u gered worden!” Kunt u er zelfs maar aan denken dat iemand van hen er veilig doorheen gaat?

Maar o, wat een verschil met het eenvoudige Bijbelverhaal: “Daarna zei de HEERE tegen Noach: Ga in de ark, u en heel uw gezin” (Genesis 7:1).

Ach, dat is iets heel anders dan volhouden! In de ark waren ze veilig zolang de ark de storm doorstond. En iedere gelovige in Christus is zo veilig als God hem kan maken. Kijk dan weg van alle zelfinspanning en vertrouw alleen op Hem. Rust uit in de ark en verheug u in Gods grote redding. En onthoud zeker dat het Christus is die u vasthoudt, niet u die Hem vasthoudt. Hij heeft gezegd: “Ik zal u beslist niet loslaten en Ik zal u beslist niet verlaten” (Hebreeënen 13:5)” en “Want als wij,

toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon, hoeveel te meer zullen wij behouden worden door Zijn leven, omdat wij verzoend zijn” (Romeinen 5:10).

Hij die voor u gestorven is, leeft nu aan Gods rechterhand om u te bewaren, en de Vader ziet u in Hem. “Hij heeft ons aangenomen in de geliefde”. Kan iets zekerder zijn?

14) “Moet ik niet strijden, als ik door de enge poort wil binnengaan? Het lijkt me dat alleen maar geloven een te gemakkelijke manier is”

De woorden van onze Heer kunnen ons aan het denken zetten. Ze waren echter nooit bedoeld om ons het gevoel te geven dat er een harde strijd nodig was om gered te worden. Maar de grote meerderheid van de mensen drijft doelloos en zorgeloos voort, achteloos voorbijgaand aan de poort naar het leven, alleen met de bedoeling hun vleselijke en wereldse verlangens te bevredigen. Wie gered wil worden, moet zich bewust worden van het allerhoogste belang van geestelijke dingen (“zoek eerst het koninkrijk Gods” — Mattheüs 6:33). Hij moet de eerste dingen op de eerste plaats zetten. In die zin streeft hij ernaar om door de enge poort binnen te gaan.

Hij zal zijn zoals de pelgrim van Bunyan die, toen hij zich bewust werd van zijn gevaar en zich bewust werd van de vreselijke last van de zonde, weigerde acht te slaan op de smeebeden van zijn oude metgezellen, en zijn vingers in zijn oren stak en riep: “Leven, leven, eeuwig leven!” terwijl hij vluchtte uit de Stad van Vernietiging. Ook u moet besluiten dat niets de oplossing van de grote zaak van de redding van uw ziel in de weg mag staan.

Maar u hoeft niet met God te strijden om u te redden. Hij wacht om precies dat te doen. Ja, en Hij zal het voor u doen op het moment dat u ophoudt met alle zelfinspanning en uw vertrouwen op Christus stelt. Ernaar streven om binnen te gaan, is vastbesloten zijn dat niets u ervan zal weerhouden de genadige uitnodiging van de Heere Jezus aan te nemen, die u uitnodigt tot Hem te komen in al uw nood en schuld, opdat Hij u geschikt maakt voor de heerlijkheid van de hemel door u te reinigen van elke smet. Laat u hier in geen geval van afwenden, maar veeg elke barrière opzij en geef nu uw hart aan de Zaligmaker!

“U zult Mij zoeken en vinden, wanneer u naar Mij zult vragen met heel uw hart”
(Jeremia 29:13)

15) “Ik wil heel graag tot Jezus komen, maar ik schijn niet te weten hoe ik dat moet doen”

Het is vreemd hoe we struikelen over de eenvoud van de uitnodiging tot het Evangelie. Christus Jezus is een levende, liefdevolle, goddelijk menselijke Persoonlijkheid – net zo waarachtig als toen Hij hier op aarde was. Hij is het Zelf die ons uitnodigt te komen. Weet u wat het is om weg te blijven? Dan hoeft u er zeker geen moeite mee te hebben om precies het tegenovergestelde te doen! Verhef uw hart tot Hem in gebed. Zeg Hem dat u de zondaar bent voor wie Hij stierf en dat u nu Zijn genadige uitnodiging aanneemt: “Kom, want alle dingen zijn nu gereed”. Geloof dan dat Hij u ontvangt, want Hij zei dat Hij dat zou doen, en Hij houdt altijd Zijn woord.

16) “Moet ik niet doorbidden totdat ik het getuigenis krijg dat ik gered ben?”

Nergens in de Bijbel wordt mensen verteld dat ze moeten bidden om gered te worden. Het is waar dat de natuurlijke uitdrukking van een ontwaakte en angstige ziel gebed is. Maar er bestaat niet zoiets in de Schrift als “bidden” om gered te worden. Wat vereist is, is dat de overtuigde zondaar het Evangelie gelooft. Stel dat u moe en hongerig naar huis gaat en tegen uw vrouw zegt: “Wilt u me alsjeblieft zo vroeg mogelijk laten eten?” Ze gehoorzaamt onmiddellijk en dekt de tafel en roept u om te komen en deel te nemen aan wat ze heeft voorzien. In plaats van dat te doen, smeekt u lang en ernstig, letterlijk bedelend om voedsel. Wat zou ze van u denken?

En wat denkt God als Hij het Evangeliefest voor uitgehongerde zondaars heeft verspreid en allen heeft uitgenodigd om “te komen en te dineren”, maar in plaats van Zijn stem te gehoorzamen, vallen de mensen op hun knieën en smeken om Zijn genade en nemen Zijn uitnodiging niet aan en

vergasten zich niet aan het levende brood dat voor hun redding is voorzien. Het getuigenis van de Geest wordt alleen genoten door hen die Hem zo op Zijn Woord geloven. De gelovige heeft het getuigenis van Hem ontvangen zoals dat in het Woord van God is gegeven (Hebreeën 10:15). Hij heeft het getuigenis in zichzelf omdat de waarheid in zijn hart is ontvangen (1 Johannes 5:10). Hij geniet van het getuigenis van de Geest met zijn geest, wanneer de Heilige Geest, na te geloven, in hem komt wonen (Romeinen 8:16). Het getuigenis is geen gelukkig gevoel. Het is het getuigenis dat de Geest geeft door het Woord. Dat dit geloofde getuigenis vreugde en blijdschap brengt, staat buiten kijf. Ik weet niet dat ik gered ben omdat ik me gelukkig voel. Maar ik voel me gelukkig omdat ik weet dat ik gered ben. Een oude evangelist die ik als jongen kende, zei vaak: “Geloven is de wortel; Gevoel is de vrucht”. Dit drukt het goed uit.

17) “Soms vrees ik dat ik mijn dag van genade heb weggezondigd, want hoewel ik de Heer al heel lang zoek, lijkt ik Hem niet te vinden”

Niemand die enig verlangen heeft om gered te worden heeft zijn genadedag weggezondigd. Dat verlangen is goddelijk geïmplant. Als u God zoekt, is dat omdat Hij naar u zoekt. Maar wat bedoelt u eigenlijk als u het hebt over het zoeken van de Heer en Hem niet kunnen vinden? Hij verborgt Zichzelf niet. Hij is in liefde gekomen voor zondaars als de goede Herder die het verloren schaap zoekt.

Op een dag werd aan een kleine jongen gevraagd: “Mijn jongen, heb je Jezus gevonden?”

De jongen keek verbaasd op en antwoordde: “Wel, meneer, ik wist niet dat Hij verdwaald was; maar ik was er, en Hij vond mij”. Een prachtige bekentenis zeker! In de tijd van het Oude Testament zei God bij monde van de profeet: “Zoek de HEERE terwijl Hij te vinden is, roep Hem aan terwijl Hij nabij is” (Jesaja 55:6); en in zekere zin zijn deze woorden nog steeds van toepassing. Maar ze brengen niet de volledige waarheid van het Evangelie over. Jezus zei: “Want de Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en zalig te maken wat verloren is” (Lukas 19:10). Bent u verdwaald? Dan is Hij op zoek naar u. Mozes zei tegen het volk: “houd stand, zie het heil van de HEERE” (Exodus 14:13). Stop precies waar u bent en hef uw hart naar Hem op, en u zult merken dat Hij op u wacht en klaar staat om u te ontvangen.

En wat betreft het wegzondigen van uw genadedag, heeft Hij niet gezegd: “laat **hij die wil**, het water des levens nemen, voor niets” (Openbaring 22:17)? Valt u niet onder dat grote woord “hij die wil”? Tenzij u kunt bewijzen dat u het niet aanneemt, bent u nog steeds waar de genade van God u kan bereiken. Luister niet naar de leugenachtige stem van de vijand van uw ziel, die u vertelt dat uw zaak hopeloos is, maar luister naar de vriendelijke uitnodiging van Hem die de weg, de waarheid en het leven is, zoals Hij u nu gebiedt om in Hem te geloven.

18) “Maar hoe kan ik er zeker van zijn dat mijn geloof sterk genoeg is om mijn ziel te redden?”

Het is niet het geloof dat de ziel redt. Het is Degene die God heeft voorgesteld als het voorwerp van het geloof. Het is waar dat we instrumenteel gerechtvaardigd worden door geloof, maar in werkelijkheid worden we gerechtvaardigd door Zijn bloed. Het zwakste geloof in Jezus redt. Het sterkste geloof in uzelf, of in goede werken, of in de kerk, of in haar verordeningen, laat u verloren achter.

James Parker uit Plainfield, New Jersey, was op bezoek in een ziekenhuis toen een verpleegster een bed met witte schermen aanwees en fluisterde: “De arme man is stervende. De priester is hier geweest en heeft het laatste sacrament toegediend. Hij kan niet lang meer leven”. Meneer Parker smeekte om naar binnen te gaan, en toestemming werd verleend. Terwijl hij op de stervende neerkeek, zag hij een kruisbeeld op zijn boezem. Hij boog zich voorover en tilde het op. De zieke sloeg zijn ogen op en zag er bedroefd uit. “Leg het terug”, fluisterde hij, “ik wil sterven met dit op mijn borst”.

De bezoeker wees naar de figuur aan het kruis en zei vurig: “Hij is een wonderbare Verlosser!”

“Ja, ja, ik hou van het kruisbeeld. Zet het terug, alsjeblieft. Ik hoop dat het me zal helpen om goed te sterven”.

“Niet het kruisbeeld”, was het antwoord, “maar Degene die aan het kruis stierf, de Heer Jezus, Hij stierf om u te redden”.

De man keek verbijsterd, toen klaarde zijn gezicht op: “O, ik zie het, niet het kruisbeeld, maar Degene die stierf. Hij stierf voor mij. Ik begrijp het, meneer, ik begrijp het. Ik heb het nooit eerder begrepen”.

Het was duidelijk dat er geloof in zijn ziel was opgekomen. Meneer Parker herplaatste het kruisbeeld, sprak een kort gebed uit en vertrok. Binnen een paar minuten zag hij hoe het lichaam uit de afdeling werd gereden.

De blik van het geloof op de Gekruisigde redt, ook al is het een geloof van de zwakste soort.

19) “Maar moet ik de wet niet houden om gered te worden?”

Hou u aan de wet! Waarom u die heilige voorschriften al ontelbare keren hebt overtreden. Neem zorgvuldig de Tien Geboden door; welke van deze hebt u niet overtreden, hetzij letterlijk, hetzij in de geest? Neem ze een voor een en zie ze eerlijk onder ogen in de tegenwoordigheid van de God die ze heeft gegeven en die heeft gezegd: “De mens die deze dingen gedaan heeft, zal daardoor leven” (Romeinen 10:5; Leviticus 18:5); maar die ook verklaarde: “Vervloekt is ieder die niet blijft bij alles wat geschreven staat in het boek van de wet, om dat te doen” (Galaten 3:13). Nu komt u er misschien achter dat u door zorgvuldig onderzoek niet schuldig bent aan elke telling van deze tien geboden. Maar onthoud wat de Heilige Geest ons heeft verteld in Jakobus 2:8-11:

“Als u echter de koninklijke wet volbrengt, volgens de Schrift: U zult uw naaste liefhebben als uzelf, dan handelt u goed. ⁹Maar als u met aanzien des persoons handelt, begaat u een zonde en wordt u door de wet ontmaskerd als overtreders. ¹⁰Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden. ¹¹Immers, Hij Die gezegd heeft: U zult geen overspel plegen, heeft ook gezegd: U zult niet doodslaan. Als u dan geen overspel bedrijft, maar wel doodslaat, bent u toch een wetsovertreder geworden”.

Er is vaak opgemerkt dat een ketting niet sterker is dan de zwakste schakel. Stel dat u aan een ketting van tien schakels boven een afgrond hangt. Hoeveel zouden er moeten knappen voordat u in de afgrond beneden zou vallen? En dus, als u schuldig bent aan het overtreden van een van de geboden, bent u veroordeeld door de wet en daarom onder de vloek ervan.

De wet van God is nooit gegeven om mensen te redden. Het werd gegeven om de zonde groot te maken, om haar buitengewoon zondig te maken, om haar het specifieke karakter van overtreding te geven: “Daarom zal uit werken van de wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd worden. Door de wet is immers kennis van zonde” (Romeinen 3:20).

Maar, God zij geprezen, “Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden, want er staat geschreven: Vervloekt is ieder die aan een hout hangt” (Galaten 3:13). Hij werd mens en werd geboren onder de wet. Hij gehoorzaamde die wet volmaakt en werd er niet op gestraft. Maar Hij ging naar het kruis en verdroeg de vloek ervan voor ons, opdat wij, die op Hem vertrouwen, voor altijd vrij zouden zijn van zijn rechtvaardige veroordeling:

“Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God” (Johannes 3:18).

20) “Ik hoop nederig dat ik een christen ben, maar ik durf er niet al te zeker van te zijn. Ik zie niet in hoe iemand zeker kan zijn tot na de dag des oordeels”

Maar de dag des oordeels zal te laat zijn! Als deze zaak niet vóór die grote assisen wordt opgelost, bent u onherroepelijk verloren. Misschien hebt u een verkeerd begrip van waar dat oordeel van de Grote Witte Troon voor dient en wie er op dat moment geoordeeld moet worden. Het zal het oordeel van de zondaren zijn, wanneer allen die zonder Christus hebben geleefd en gestorven zijn, geoordeeld zullen worden naar hun werken. Christenen zullen daar niet staan voor het oordeel. Over hen heeft onze Heer gezegd:

“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven” (Johannes 5:24).

Hier wordt een glorieuze waarheid geopenbaard! De gelovige in de Heer Jezus zal nooit geoordeeld hoeven te worden voor zijn zonden, omdat Christus er al voor geoordeeld is. Daarom rechtvaardigt God allen die Zijn Zoon in geloof als hun Verlosser aannemen, vrij en volledig. Kijk nog eens naar het vers dat hierboven is geciteerd. Merk op dat allen die Zijn Woord horen en in Hem geloven, eeuwig leven hebben. Het is aanwezig bezit. Daarom is het echt ongeloof dat iemand ertoe zou brengen te zeggen: “Ik hoop dat ik eeuwig leven heb, omdat ik in Jezus geloof”. Spreek niet over nederigheid als u aan God twijfelt. Neem Hem op Zijn Woord en weet zonder enige twijfel dat eeuwig leven het uwe is.

21) “Moet ik niet eerst gedoopt worden voordat ik kan weten dat ik gered ben?”

Het is juist en gepast dat u zich laat dopen. Maar de doop kan de redding van de ziel niet tot stand brengen. Het is, zoals Petrus ons vertelt, een beeld van redding, net zoals de bevrijding van Noach in de ark van weleer. Maar ons wordt duidelijk gezegd: “Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God” (Efeziërs 2:8).

Aan de vragende gevangenebewaarder in Filippi, die de definitieve vraag stelde: “Wat moet ik doen om gered te worden?”, kwam een duidelijk antwoord: “Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden” (zie Handelingen 16:30-33). De doop volgde op het geloven. Het was de door God ingestelde manier om Christus als Verlosser en Heer te belijden. Er zijn velen gered die onmogelijk gedoopt konden worden. Beschouw het geval van de berouwvolle rover [die naast Jezus stierf] en wees ervan verzekerd dat God nooit twee manieren heeft gehad om zondaars te redden. Dezelfde genade die hem redde, zal u redden als u op Jezus vertrouwt, wiens bloed alleen reinigt van alle zonde.

22) “Als ik er maar zeker van kon zijn dat ik in de juiste kerk was, zou ik me veilig voelen; maar er zijn zoveel verschillende kerken dat ik helemaal in de war en van streek raak”

De kerk is niet de ark van veiligheid. De gemeente is het geheel van allen die in de Heer Jezus geloven en die daarom door de Heilige Geest tot één lichaam zijn gedoopt. Dit is niet zomaar een organisatie, hoe oud en eerbiedwaardig ook. Als U er zeker van was dat U in de juiste kerk was (een of andere aardse organisatie) en daarop vertrouwde voor redding, zou U voor altijd verloren zijn! Uw vertrouwen moet uitgaan naar het Hoofd van de kerk, de verrezen Christus. Hij is de enige Verlosser. Alle kerkelijke pretentie is ijdel, en te rusten in enige vorm van kerklidmaatschap is een lege misleiding. Christus alleen is de ark die u veilig door alle stormen van het oordeel heen zal dragen. Het maakt niet uit tot welke denominatie u zich wendt, u zult nooit redding vinden door u ermee te verbinden, maar als u tot Jezus komt, bent u bereid om gemeenschap met Zijn volk te genieten.

23) “Ik geloof dat Jezus voor mij stierf, maar ik ben bang om te zeggen dat ik gered ben, want ik weet dat ik niet zoveel van God houd als ik zou moeten”

Ik vraag me af of iemand Hem liefheeft zoals Hij bemind zou moeten worden. Maar het is een ernstige vergissing om in uw eigen hart naar liefde te zoeken. Verheug u liever in de verbazingwekkende liefde van God voor u, zoals uitgedrukt in het kruis van Christus en in al Zijn zorg voor u door de jaren heen. We zeggen soms dat liefde liefde voortbrengt. Dit geldt heel goed met betrekking tot liefde voor God. Als u bezig bent met Zijn liefde, zal uw eigen hart erop reageren en zult u in staat zijn om te zeggen: “Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad” (1 Johannes 4:19). In uw eigen hart kijken naar een grond van vertrouwen is zoals het uitwerpen van het anker in het ruim van een schip. Werp het naar buiten en laat het naar beneden gaan, naar beneden in de

grote, woelende oceaan van strijd en moeite totdat het de rots zelf vastgrijpt. Christus alleen is de rots en Hij is de manifestatie van de oneindige liefde van God voor zondaren.

24) "Soms ben ik er zeker van dat alles goed is, maar op andere momenten beef ik, bang dat ik me vergis"

Waar vergist u zich over? Als u gelooft dat Jezus voor u stierf en weer opstond, dan kan daar geen misverstand over bestaan. Als u Hem op Zijn woord hebt geloofd en tot Hem bent gekomen voor vrede en vergeving, kan daar geen misverstand over bestaan. Als u uw hart voor Hem hebt geopend, kunt u er zeker van zijn dat Hij is binnengekomen om te blijven, want Hij heeft u verteld dat Hij dat zou doen, en daar kan geen misverstand over bestaan. Uw beven verandert niets aan deze fundamentele feiten.

Er wordt een verhaal verteld over een schip dat op een stormachtige nacht schipbreuk leed door te pletter te storten op de rotsen voor de kust van Cornwall. Alle bemanningsleden kwamen om, behalve één eenzame Ierse jongen, die door de golven op de grillige hellingen van een grote hoge richel werd geslingerd, waar hij een toevluchtsoord wist te vinden. 's Morgens zagen wachters op het strand hem, en er werd een boot te water gelaten en naar de plek geroeid waar hij zich vasthield. Bijna dood van de kou en de blootstelling werd hij teder in de boot getild en aan land gebracht. Na eerste verzorging, werd hem gevraagd: "Jongen, beefde je daar niet op de rots in die storm?" Hij antwoordde vrolijk op zijn Ierse manier: "Trimble? Tuurlijk heb ik getrimbled. Maar weet u, de rots heeft de hele nacht nooit gebeefd". Als u op Christus hebt vertrouwd, staat u op de rots. Hoewel u misschien beeft, maakt dat Gods redding niet ongeldig. De rots blijft stevig en veilig. Kijk helemaal weg van uzelf en vertrouw alleen op het Woord van God.

25) "Er zijn tijden geweest dat ik een zeer duidelijke zekerheid had van mijn redding, en dan ben ik het weer kwijtgeraakt. Waarom komen deze perioden van duisternis?"

Er kunnen verschillende redenen zijn voor deze perioden van duisternis. De grootste heiligen hebben soms dezelfde ervaringen gekend. Ze kunnen mogelijk worden verklaard door grote mentale vermoeidheid en fysieke zwakte. De tegenstander van onze ziel staat altijd klaar om voordeel te trekken van zulke omstandigheden en probeert ons altijd de duidelijke, duidelijke beloften van God te doen vergeten, waarop we hebben gerust toen we gezond en sterk waren.

Er wordt een authentiek verhaal verteld van een bejaarde bedienaar die het Evangelie in helderheid en kracht had gepredikt gedurende zijn hele openbare leven, maar die, wanneer hij soms leed, zich zeer belaagd voelde door twijfel en onzekerheid. Toen hij de kwestie aan zijn vrouw vertelde, vestigde zij zijn aandacht op Johannes 5:24. Terwijl hij de kostbare woorden opnieuw las: "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven"; Hij barstte in een vreugdevolle lach uit en zei: "Hoe vreemd is het dat ik zulke woorden ooit vergeet, terwijl ik er zelf jarenlang over heb gepredikt".

Enige tijd later kwam de vrouw de kamer binnen en vond haar bejaarde man over de rand van het bed geleund, met de opengeslagen bijbel onder zijn sponde. Ze riep uit: "Wat bent u aan het doen?"

Hij antwoordde: "Satan heeft het weer op mij gemunt, en omdat hij de vorst van de duisternis is, nam ik aan dat hij op de donkerste plaats in de kamer zou zijn, die onder het bed is; en dus liet ik hem net Johannes 5:24 zien, en op het moment dat hij het zag, hield hij op me lastig te vallen".

We kunnen de mentale zwakte die het verhaal suggereert heel goed begrijpen, maar het principe is gezegd waar. Wanneer de tegenstander van uw ziel probeert uw vertrouwen te vernietigen, laat hem dan zien wat God heeft gezegd.

Maar er kunnen andere redenen zijn die het verlies van die gezegende zekerheid verklaren die u eens genoot. De apostel Petrus suggereert dit in zijn tweede brief, hoofdstuk 1 vers 9. In de voorgaande verzen benadrukt hij het belang van geestelijke groei, en de gelovige wordt onderricht om ijverig te zijn in het toevoegen aan:

“... om aan uw geloof deugd toe te voegen, aan de deugd kennis, ⁶ aan de kennis zelfbeheersing, aan de zelfbeheersing volharding, aan de volharding godsvrucht, ⁷ aan de godsvrucht broederliefde en aan de broederliefde liefde voor iedereen. ⁸ Want als deze dingen bij u aanwezig zijn en toenemen, zullen ze u niet doelloos en onvruchtbaar laten wat de kennis van onze Heere Jezus Christus betreft” (2 Petrus 1:5-8).

Maar aan de andere kant, als de gelovige deze dingen verwaarloost, kan hij niet verwachten dat de goddelijke zegen van zekerheid op hem zal rusten; en zo wordt ons gezegd: “bij wie deze dingen niet aanwezig zijn, die is blind en kortzichtig, omdat hij de reiniging van zijn vroegere zonden vergeten is” (vers 1:9).

Er is hier iets heel plechtigs. Merk op dat hij gereinigd werd van zijn oude zonden, maar door traagheid en zorgeloosheid heeft hij de zekerheid hiervan verloren. De gelukzaligheid van vervlogen tijden is uit zijn geheugen vervaagd.

Het christelijk leven is nooit statisch. Men moet óf groeien in genade, óf er zal terugval en achteruitgang zijn. “Wie afkerig is van hart, zal van zijn wegen verzadigd worden” (Spreuken 14:14). Wie niet met God verder gaat, maar zich laat meedrijven, zal bijna zeker de vreugde van zijn redding verliezen. Onderzoek uzelf met betrekking tot deze zaak, en als u merkt dat u onzorgvuldig bent geweest met betrekking tot de studie van uw Bijbel, onverschillig met betrekking tot uw gebedsleven, onverschillig met betrekking tot het juiste gebruik van de middelen van genade, belijd dit alles dan aan God en beijver u om in de komende dagen met Hem te wandelen, zodat u een sterker christelijk karakter kunt ontwikkelen.

Tot slot wil ik u eraan herinneren dat elke bekende zonde die u in uw leven door de vingers ziet, u zal beroven van de vreugde en zekerheid van uw redding. “Als ik ongerechtigheid in mijn hart zie, zal de Heer mij niet horen” (Psalm 66:18). Menigeen die enige tijd gelukkig met Christus is doorgegaan, heeft later met de zonde gespeeld en is verstrikt geraakt in iets dat de Geest van God zo bedroefd heeft dat hij zijn gevoel van aanvaarding in Christus heeft verloren. Zorg ervoor dat er geen onbeleden zonde in uw leven is. Wees er zeker van dat u geen enkele geheime zonde tolereert die u van geestelijke kracht berooft en uw gemeenschap met God belemmert.

Wereldgezindheid, vleeselijke toegeeflijkheid van welke aard dan ook, ontrouw met betrekking tot uw christelijke verantwoordelijkheden, onbetamelijke lichtsinnigheid, het koesteren van boosardigheid of kwade wil jegens anderen — al deze dingen zijn bedoeld om uw gevoel van zekerheid te vernietigen. Als u zich schuldig maakt aan een van hen, ga dan eerlijk onder ogen in de tegenwoordigheid van God, en bedenk dat Hij heeft gezegd: “Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid” (1 Johannes 1:9).

Accepteer niet de suggestie van de verleider dat u niet bij machte bent om u los te maken van slechte gewoonten. Bedenk dat het geen kwestie van uw eigen kracht is, maar als u oprecht berouw hebt van het wangedrag en u zich tot de Heer wendt voor goddelijke hulp om uw zonde te overwinnen, zal Hij het voor u doen. Als u denkt dat u wel dood bent voor de zonde, maar levend voor God door Jezus Christus, onze Heer, zal de Heilige Geest in en door u werken, waardoor u triomfeert over neigingen tot kwaad, en u in staat stelt zegevierend te leven tot eer van de God die u heeft gered.

Lees ook:

- Rubriek “Zekerheid”: <http://www.verhoevenmarc.be/#Zekerheid>
- 4 Lessen over “Eeuwige zekerheid”:
<http://www.verhoevenmarc.be/flw.htm#eeuwigezekerheid>
- Rubriek “Uitverkiezing / Predestinatie / Vrije Wil”:
<http://www.verhoevenmarc.be/reformed.htm#uitverkiezing>